

BAREM DE EVALUARE SI DE NOTARE
Probă scrisă la profilul ARTE, disciplina Istoria artelor plastice
SUBIECTUL I (21 puncte)
Edificii și tipologii

Nr.	Item	Scor/Se va acorda:	Răspunsuri corecte/posibile
1.	<i>Determină culturile în care se încadrează monumentele arhitecturale prezentate în imaginile a, b, c:</i>	Câte 1p. pentru fiecare denumire scrisă corect (1x3p.=3p.) Total 3 puncte	a) Cultura sumeriană din Mesopotamia b) Cultura egipteană antică c) Cultura neolitică / preistorică britanică
2.	<i>Identifică perioada istorică în care se încadrează fiecare monument arhitectural.</i>	Câte 1p. pentru fiecare denumire scrisă corect (1x3p.=3p.) Total 3 puncte	a) Neo-sumeriană (dinastia a III-a din Ur, cca. secolul XXI î.Hr.) / Mesopotamiană b) Vechiul Regat (dinastia a IV-a, cca. 2600–2500 î.Hr.) c) Neolitic (cca. 3000 î.Hr.), Epoca bronzului timpuriu (cca. 2500–2000 î.Hr.)
3.	<i>Identifică denumirea fiecărui monument arhitectural, prezentat în imaginile a, b, c:</i>	Câte 1p. pentru fiecare răspuns corect (1x3p.=3p.) Total 3 puncte	a) <i>Ziguratul din Ur / Ziguratul Urului</i> b) <i>Ansamblul de la Gizeh</i> c) <i>Ansamblul Stonehenge (Anglia)</i>
4.	<i>Determină dimensiunea sacrului în arhitectură, prin prisma formelor și a modului de organizare a spațiului, în baza imaginilor a, b, c:</i>	1p. pentru identificarea caracterului sacru al monumentului; 1p. pentru analiza formelor arhitecturale; 1p. pentru explicarea modului de organizare a spațiului; 1p. pentru formularea unei concluzii privind exprimarea sacrului în arhitectură; (1p.+1p.+1p.+1p.=4p.) Total 4 puncte	<p>a) Ziguratul din Ur (Mesopotamia) Destinația. Ziguratul din Ur reprezintă un monument cu caracter sacru, dedicat cultului zeului lunii Nanna, având rolul de spațiu de legătură între lumea umană și cea divină. Forma. Prin formele sale arhitecturale, ziguratul are o structură masivă, piramidală în trepte, alcătuită din terase suprapuse. Această configurație accentuează monumentalitatea construcției și sugerează o ascensiune simbolică spre cer, către divinitate. Organizarea spațiului. Edificiul este construit pe un plan riguros, cu o ierarhizare clară a nivelurilor: baza masivă susține terasele succesive, iar în partea superioară se afla templul dedicat zeului. Accesul era realizat prin scări monumentale, care marcau traseul ritual către spațiul sacru. Dimensiunea sacrului / Concluzie. Prin forma sa monumentală și organizarea ierarhică a spațiului, ziguratul exprimă ideea apropierei simbolice de divinitate, evidențiind separarea dintre lumea umană și cea sacră.</p>
		1p. pentru identificarea caracterului sacru al monumentului; 1p. pentru analiza formelor arhitecturale; 1p. pentru explicarea modului de organizare a spațiului; 1p. pentru formularea unei concluzii privind exprimarea sacrului în arhitectură;	<p>b) Ansamblul de la Gizeh (Egipt) Destinația. Complex funerar cu caracter sacru, construit pentru faraoni și destinat cultului funerar și credinței în viața de apoi. Monumentele marchează locul de trecere al faraonului spre lumea divină. Forma. Piramidele au o formă geometrică riguroasă, cu bază pătrată și vârful orientat spre cer. Regularitatea, proporțiile și monumentalitatea lor sugerează ideea de eternitate și perfecțiune, asociate cu natura divină a faraonului. Organizarea spațiului. Ansamblul este organizat după un plan riguros, orientat în raport cu punctele cardinale. Complexul include piramidele, templele funerare, drumurile procesionale și necropola, toate integrate într-o structură spațială clar ierarhizată. Dimensiunea sacrului / Concluzie. Sacrul se manifestă prin legătura cu viața de apoi și prin divinizarea</p>

	(1p.+1p.+1p.+1p.=4p.) Total 4 puncte	faraonului. Arhitectura exprimă ordinea cosmică și rolul faraonului ca intermediar între lumea oamenilor și cea a zeilor.
	1p. pentru identificarea caracterului sacru al monumentului; 1p. pentru analizarea formelor arhitecturale; 1p. pentru explicarea modului de organizare a spațiului; 1p. pentru formularea unei concluzii privind exprimarea sacralului în arhitectură; (1p.+1p.+1p.+1p.=4p.) Total 4 puncte	c) Ansamblul Stonehenge (Anglia) Destinația. Ansamblul Stonehenge reprezintă un monument preistoric cu caracter sacru, utilizat probabil pentru ritualuri religioase și ceremonii colective legate de ciclurile naturii și de observarea fenomenelor astronomice. Forma. Monumentul este alcătuit din cercuri concentrice de megaliți, dispuse într-o formă circulară. Această structură nu accentuează ierarhia verticală, ci sugerează un simbolism cosmic și ideea de ciclicitate. Organizarea spațiului. Spațiul este deschis și organizat în raport cu fenomenele astronomice, în special cu solstițiile. Disponerea pietrelor permite observarea aliniierilor solare, iar accesul la monument avea un caracter comunitar, favorizând participarea colectivă la ritualuri. Dimensiunea sacralului / Concluzie. Sacralul este integrat în natură și în ritmurile timpului cosmic. Prin organizarea sa, Stonehenge exprimă relația dintre om, cosmos și ciclurile naturale.

SUBIECTUL II (18 puncte)

Relația între conceptele dominante în epocă și artele plastice

Nr.	Item	Scor/Se va acorda:	Răspunsuri corecte/posibile
1.	Prezintă principalele particularități ale sculpturii din perioada istorică Antică. Pentru fiecare perioadă, te vei referi la: -două criterii estetice/ cerințe față de operele sculpturale; -două modalități de reprezentare a corpului uman; -două lucrări reprezentative pentru fiecare cultură. a) <i>Grecia antică</i>	Câte 1p. pentru fiecare criteriu estetic (1p.x2=2p.); câte 1p. pentru fiecare modalitate de reprezentare a corpului uman (1p.x2=2p.); câte 1p. pentru fiecare lucrare reprezentativă (1p.x2=2p.); (2p.+2p.+2p.=6p.) Total 6 puncte	Sculptura Greciei antice se caracterizează prin idealizarea corpului uman, respectarea proporțiilor și echilibrul expresiv. Prin tehnici precum nudul idealizat și contrapposto, artiștii greci au reușit să creeze opere care exprimă armonia dintre frumusețea fizică și cea spirituală, influențând profund arta europeană ulterioară. Criterii estetice / cerințe față de operele sculpturale 1. <i>Idealul frumuseții și al proporției:</i> Sculptura greacă urmărește perfecțiunea fizică, bazată pe proporții matematice riguroase. Corpul uman este reprezentat conform unor canoane (ex. canonul lui Policleitos), care asigură echilibru și armonie vizuală. 2. <i>Armonia și echilibrul formelor:</i> Operele sculpturale evită excesul și dramatismul exagerat, punând accent pe echilibru, claritate și calm interior. Chiar și în scene dinamice, figurile păstrează o expresie controlată și nobilă. Modalități de reprezentare a corpului uman 1. <i>Nudul idealizat:</i> Corpul uman este reprezentat nud, ca expresie a perfecțiunii fizice și spirituale. Nuditatea nu este percepută ca rușinoasă, ci ca simbol al frumuseții, tinereții și divinității. 2. <i>Contrapposto:</i> Această tehnică presupune distribuția inegală a greutateii corpului pe un picior, ceea ce creează o postură naturală, dinamică și echilibrată. Contrapposto sugerează mișcarea și viața interioară a figurii. Lucrări reprezentative ale sculpturii grecești: <i>Doriforul</i> – Policleit; <i>Discobolul</i> – Myron.
	b) <i>Roma antică</i>	Câte 1p. pentru fiecare criteriu estetic (1p.x2=2p.); câte 1p. pentru fiecare modalitate de reprezentare a corpului uman (1p.x2=2p.);	Sculptura romană evoluează de la realismul sever al Republicii, axat pe individ și tradiție, la monumentalitatea idealizată a Imperiului, dominată de propagandă politică și influențe grecești. Criterii estetice / cerințe față de operele sculpturale 1. <i>Realism accentuat,</i> redarea fidelă a trăsăturilor fizice, inclusiv imperfecțiunii (riduri, expresii dure), ca semn al experienței și autorității, idealizare și monumentalitate – influență puternică a artei grecești clasice, mai ales în perioada lui Augustus. 2. <i>Funcție comemorativă și civică</i> – sculptura avea rol de omagiere a strămoșilor și a valorilor morale romane. Funcție propagandistică – sculptura glorifică împăratul și puterea statului roman.

	câte 1p. pentru fiecare lucrare reprezentativă (1p.x2=2p.); (2p.+2p.+2p.=6p.) Total 6 puncte	Modalități de reprezentare a corpului uman 1. <i>Portretul realist</i> – capetele sculptate redau individualitatea persoanei, fără idealizare, reprezentare simbolică – împăratul este prezentat ca zeu, erou sau conducător suprem. 2. <i>Corpul rigid și sobru</i> – poziții statice, lipsite de dinamism, inspirate din arta etruscă. corpul idealizat – proporții armonioase, posturi elegante (contrapposto), influență greacă. Lucrări reprezentative: <i>Brutus Capitolinul, Augustus din Prima Porta, Columna lui Traian.</i>
Încercuiește litera răspunsului corect.	Câte 1p. pentru fiecare răspuns corect (1p.x6=6p.) Total 6 puncte	a), c), d), g), h), i)

SUBIECTUL III (21 puncte)

Concepții și imagini plastice

Nr.	Item	Scor/Se va acorda:	Răspunsuri corecte/posibile
1.	<i>Identifică denumirea și autorul fiecărei opere din imaginile a), b), c):</i>	câte 1p. pentru fiecare denumire scrisă corect (1x3p.=3p.); câte 1p. pentru fiecare autor indicat corect (1x3p.=3p.); (3p.+3p.=6 p.) Total 6 puncte	a) <i>Plângerea lui Hristos/Hristos mort</i> ; autor Andrea Mantegna b) <i>Păstorii din Arcadia</i> , autor Nicolas Poussin c) <i>Triumful Morții</i> , autor Pieter Bruegel cel Bătrân
2.	<i>Stabilește în ce stil se încadrează operele din imaginile a), b), c):</i>	câte 1p. pentru fiecare răspuns scris corect (1x3p.=3p.) Total 3 puncte	a) Clasicismul Francez b) Renașterea Timpurie c) Renașterea Nordică (Școala Flamandă)
3.	<i>Definește câte trei particularități ale operelor prezentate în imaginile a), b), c), indicând și câte un punct de reper comun pentru fiecare operă:</i>	câte 1p. pentru fiecare particularitate a operei (1p.x3=3p.); 1p. pentru un reper comun pentru fiecare operă (3p.+1p.=4p.) Total 4 puncte	Plângerea lui Hristos – Andrea Mantegna. Particularități: – Scurtarea radicală (racursiu) – unghiul de perspectivă este forțat, privirea fiind orientată dinspre picioarele lui Hristos către cap. Această tehnică iluzionistă comprimă lungimea corpului și creează un impact emoțional puternic, precum și o proximitate fizică neobișnuită între trupul lui Hristos și privitor. – Realism sculptural – Mantegna „modelează” corpul și draperiile într-o manieră aproape sculpturală. Pliurile cearșafului sunt ascuțite și riguroase, iar textura pielii amintește de piatră, sugerând rigiditatea trupului după moarte (rigor mortis) și subliniind umanitatea fragilă a divinității. – Concentrarea asupra durerii umane – spre deosebire de alte compoziții ale epocii, personajele care plâng (Fecioara Maria și Sfântul Ioan) sunt plasate în marginea stângă a compoziției și apar parțial tăiate de cadru, ceea ce obligă privitorul să se concentreze asupra trupului sacrificat al lui Hristos. – Conceptul de Memento mori – punctul de convergență al acestor elemente este ideea de „amintește-ți că vei muri”. La Mantegna, moartea lui Hristos este prezentată ca o realitate concretă, atât anatomică, cât și divină.
		câte 1p. pentru fiecare	Păstorii din Arcadia – Nicolas Poussin. Particularități:

	<p>particularitate a operei (1p.x3=3p.); 1p. pentru un reper comun pentru fiecare operă (3p.+1p.=4p.) Total 4 puncte</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Compoziția clasică geometrică – Opera este construită cu o rigoare aproape matematică. Personajele sunt dispuse într-o configurație stabilă, aproape statuară, inspirată de basoreliefurile antice, reflectând idealul de ordine, echilibru și claritate al clasicismului. – Melancolia intelectuală – Deși tema centrală este moartea, atmosfera rămâne calmă și contemplativă. Reacția păstorilor la descoperirea mormântului nu este una de teamă, ci de reflecție filosofică asupra condiției umane, exprimată prin gesturi reținute și atitudini meditate. – Utilizarea culorilor primare – Poussin utilizează albastru, galben și roșu în vestimentația personajelor, creând un echilibru cromatic care conduce privirea către centrul compoziției – mormântul – și menține claritatea structurii narative. – Conceptul de Memento mori – Elementul care unifică aceste semnificații este ideea „amintește-ți că vei muri”. În interpretarea lui Poussin, moartea devine o concluzie filosofică inevitabilă, prezentă chiar și în Arcadia, spațiul mitic al fericirii și armoniei pastorale.
	<p>câte 1p. pentru fiecare particularitate a operei (1p.x3=3p.); 1p. pentru un reper comun pentru fiecare operă (3p.+1p.=4p.) Total 4 puncte</p>	<p>Triumful Morții – Pieter Bruegel cel Bătrân. Particularități:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Perspectiva panoramică – Bruegel utilizează o perspectivă înaltă, de tip „zbor de pasăre”, pentru a cuprinde un peisaj vast și apocaliptic. Această perspectivă permite desfășurarea simultană a numeroase scene care ilustrează haosul și distrugerea generalizată. – Universalitatea morții și satira socială – Artistul include în compoziție personaje din toate clasele sociale (regi, clerici, soldați, țărani), sugerând că moartea este o forță egalizatoare care nu face diferențe între oameni. – Symbolism macabru – Tabloul reunește numeroase imagini ale distrugerii: armate de schelete, incendii, execuții și peisaje devastate, redade cu un realism dur caracteristic Renașterii nordice. – Conceptul de Memento mori unește această lucrare cu alte reprezentări ale morții din istoria artei. La Bruegel, moartea apare ca o forță apocaliptică și universală care distruge ordinea lumii, invitând privitorul să reflecteze asupra fragilității existenței umane.

SUBIECTUL IV (24 puncte)

Noțiuni/idei/concepte, particularități ale artei

Nr.	Item	Scor/Se va acorda:	Răspunsuri corecte/posibile
1.	<p>Explică scopul și efectele dramatismului și ale teatralității în pictura și arhitectura barocă, argumentând răspunsul prin două nume de artiști celebri.</p>	<p>câte 1p. pentru; scopul și efectele dramatismului și ale teatralității în pictura barocă (1p.x2=2p.); câte 1p. pentru scopul și efectele dramatismului și ale teatralității în arhitectura barocă, (1p.x2=2p.); câte 1p. pentru argumentarea răspunsului prin două nume de artiști celebri. (1p.x2)=2p.);</p>	<p>Scopul: persuasiunea și propaganda (religioasă și politică); dramatismul servea la: reafirmarea dogmei: scenele de martiriu sau extaz erau menite să trezească o credință vie; teatralitatea transformă spațiul sacru într-o „scenă” în care omul devine participant.</p> <p>Efectele: dinamismul și triumful simțurilor; clarobscur: contrastul violent între lumină și umbră creează o atmosferă tensionată, direcționând atenția asupra punctului culminant al acțiunii; Efectul de <i>Bel Composto</i>: prin care pictura, sculptura și arhitectura se îmbină într-un ansamblu artistic unitar, creând iluzia unui spațiu infinit și dinamic.</p> <p>Argumentare prin artiști și opere celebre: Gian Lorenzo Bernini (Arhitectură și Sculptură) Argument: în sculptura <i>Extazul Sfântei Tereza</i>, Bernini folosește teatralitatea pură. El creează o „scenă” de teatru în marmură: sfânta este suspendată pe un nor, luminată de raze aurii (lumină reală dirijată printr-o fereastră ascunsă), în timp ce în marginile capelei, membrii familiei Cornaro sunt sculptați în loje, privind spectacolul divin. Efect: Arhitectura devine un decor pentru o experiență mistică, eliminând bariera dintre pământ și cer. Michelangelo Merisi da Caravaggio (Pictură) a adus dramatismul pe pânză prin utilizarea radicală a tenebrismului. Argument: În tabloul <i>Chemarea Sfântului Matei</i>, lumina nu este naturală, ci una „teatrală” – un reflector care taie întunericul și marchează momentul psihologic al convertirii. Personajele sale nu sunt idealizate, ci sunt oameni obișnuiți, ceea ce sporește impactul dramatic al scenei. Efect: Prin scoaterea subiecților din contextul lor cotidian și plasarea lor într-un „vid” de umbră, Caravaggio creează un efect de</p>

		2p.+2p.+2p.=6p. Total 6 puncte	„ <i>stop-cadru</i> ” cinematografic care forțează omul să simtă greutatea momentului.															
2.	<i>Stabilește principalele teme și caracteristici ale picturii rococo și explică modul în care acestea diferă de grandoarea barocului, argumentând răspunsul prin două nume de artiști celebri și câte o operă reprezentativă pentru fiecare.</i>	1p. pentru identificarea unei teme; 1p. pentru prezentarea unei caracteristici stilistice; 1p. pentru explicarea diferenței față de grandoarea barocului; câte 1p. pentru fiecare nume de artist menționat corect (1p × 2 = 2p.) câte 1p. pentru fiecare operă menționată corect (1p × 2 = 2p) (1p.+1p.+2p.+2p.=6p.) Total 6 puncte	<p>Tematica picturii Rococo se concentrează pe fête galante, reprezentând petreceri în aer liber, întâlniri aristocratice, jocuri amoroase și idile pastorale. Natura apare ca o grădină rafinată și domesticită, devenind un decor pentru flirt și divertisment.</p> <p>Din punct de vedere cromatic, Rococo renunță la contrastele dramatice ale barocului și utilizează culori pastelate (roz, bleu, vernil, auriu) și o lumină difuză și caldă, care creează o atmosferă delicată și relaxată. Compozițiile sunt asimetrice și fluide, dominate de linii curbe în formă de „C” și „S”, inspirate de motivele decorative rocaille. Accentul cade pe grație, eleganță și mișcare ușoară.</p> <p>Diferența față de Baroc constă în schimbarea de la monumental și dramatic la intim și decorativ. Dacă barocul urmărea să impresioneze și să transmită mesaje religioase sau eroice, Rococo preferă teme senzuale, ludice și mondene, într-un spațiu confortabil și elegant.</p> <p>Argumentare prin artiști și opere celebre: Jean-Antoine Watteau – Pelerinaj în insula Cythera; Watteau este creatorul genului <i>fête galante</i>. Argument: În această operă, vedem grupuri de tineri aristocrați care se pregătesc să părăsească insula Afroditei. Spre deosebire de Baroc, unde o scenă mitologică ar fi fost plină de zei impunători, aici totul este sugerat prin gesturi delicate, vestimentație de mătase și o atmosferă de vis melancolic. Nu există „eroism”, ci doar poezia momentului trecător. Jean-Honoré Fragonard – Leagănul, Fragonard reprezintă apogeul frivolității și senzualității Rococo. Argument: teatralitatea Barocului este aici miniaturizată și transformată în „spectacol de budoar”. Utilizarea culorii roz, detaliile decorative ale vegetației și dinamismul jucăuș al compoziției sunt antiteza perfectă pentru gravitatea unei picturi baroce.</p> <table border="1"> <tr> <td>Caracteristică</td> <td>Baroc (Grandoare)</td> <td>Rococo (Intimitate)</td> </tr> <tr> <td>Scop</td> <td>Să impresioneze, să copleșească (Propagandă)</td> <td>Să binedispună, să decoreze (Seduție)</td> </tr> <tr> <td>Subiect</td> <td>Religios, mitologic-eroic, istoric</td> <td>Erotic, domestic, ludic, senzual</td> </tr> <tr> <td>Spațiu</td> <td>Monumental, infinit, impunător</td> <td>Intim, confortabil, la scară umană</td> </tr> <tr> <td>Stare</td> <td>Tensiune, patos, gravitate</td> <td>Liniște, frivolitate, spirit ludic</td> </tr> </table>	Caracteristică	Baroc (Grandoare)	Rococo (Intimitate)	Scop	Să impresioneze, să copleșească (Propagandă)	Să binedispună, să decoreze (Seduție)	Subiect	Religios, mitologic-eroic, istoric	Erotic, domestic, ludic, senzual	Spațiu	Monumental, infinit, impunător	Intim, confortabil, la scară umană	Stare	Tensiune, patos, gravitate	Liniște, frivolitate, spirit ludic
Caracteristică	Baroc (Grandoare)	Rococo (Intimitate)																
Scop	Să impresioneze, să copleșească (Propagandă)	Să binedispună, să decoreze (Seduție)																
Subiect	Religios, mitologic-eroic, istoric	Erotic, domestic, ludic, senzual																
Spațiu	Monumental, infinit, impunător	Intim, confortabil, la scară umană																
Stare	Tensiune, patos, gravitate	Liniște, frivolitate, spirit ludic																
3.	<i>Analizează influența artei antice greco-romane în pictura și sculptura neoclasică și explică mesajul moral-civic transmis, argumentând răspunsul prin două nume de artiști celebri și câte o operă</i>	1 p. pentru identificarea și explicarea influenței artei antice greco-romane; 1 p. pentru explicarea mesajului moral-civic; câte 1 p. pentru menționarea a două nume de artiști celebri (1p.×2 = 2p.) câte 1p. pentru menționarea unei opere reprezentative pentru fiecare artist (1p.×2 =2p.)	<p>Arta neoclasică a preluat de la antici următoarele elemente fundamentale:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Idealizarea formei: Corpul uman este reprezentat conform canoanelor perfecțiunii, fără imperfecțiuni individuale. – Compoziția piramidală și echilibrul: Stabilitatea vizuală este prioritară, evitându-se dinamismul haotic. – Claritatea conturului: Linia domină în fața culorii. – În sculptură: Utilizarea marmurei albe (din credința eronată că statuile antice erau incolore) și tratarea suprafețelor cu o finisare impecabilă. <p>Mesajul Moral-Civic: Exemplum Virtutis. Dincolo de estetică, Neoclasicismul a fost un instrument politic și educativ. Într-o epocă marcată de Iluminism și de Revoluția Franceză, arta trebuia să transmită <i>virtuți civice</i>:</p> <p>Sacrificiul de sine: Subordonarea intereselor personale față de binele statului. Stoicismul: Controlul emoțiilor și demnitatea în fața suferinței sau a morții. Patriotismul: Loialitatea necondiționată față de patrie (republicanismul).</p> <p>Artiști celebri și Opere reprezentative Jacques-Louis David – Jurământul Horaștilor Tabloul prezintă trei frați care jură pe săbiile tatălui lor că vor lupta până la moarte pentru cetate. Mesaj moral: David utilizează contrastul dintre liniile drepte, ferme ale bărbaților (simbolizând forța și hotărârea) și formele curbe, prăbușite ale femeilor (care plâng legăturile de familie ce vor fi distruse). Mesajul este clar: <i>datoria față de patrie transcende legăturile de sânge.</i></p>															

	<i>reprezentativă pentru fiecare.</i>	(1p.+1p.+2p.+2p.=6p.) Total 6 puncte	Antonio Canova – Tezeu și Minotaurul. În loc să reprezinte lupta propriu-zisă, Canova alege momentul de după victorie. Tezeu este așezat pe trupul învins al Minotaurului, într-o ipostază de calm olimpic. <i>Mesaj moral:</i> Opera reprezintă <i>triumful rațiunii asupra instinctului animalic</i> și victoria civilizației (grecești) asupra barbariei.
4.	<i>Analizează modul în care pictura romantică exprimă emoția, individualismul și sublimul în contrast cu raționalismul neoclasic, argumentând răspunsul prin două opere de artă reprezentative.</i>	1 p. pentru explicarea modului în care pictura romantică exprimă emoția; 1 p. pentru explicarea individualismului și sublimului în pictura romantică; 1 p. pentru evidențierea contrastului cu raționalismul neoclasic; câte 1 p. pentru fiecare operă de artă reprezentativă (1p×2=2p.); 1 p. pentru argumentarea legăturii dintre opere și caracteristicile romantismului. (1p.+1p.+1p.+2p.+1p.=6 p.) Total 6 puncte	Dacă Neoclasicismul a fost „vocea rațiunii” și a ordinii, Romantismul a reprezentat „revolta sufletului”. În prima jumătate a secolului al XIX-lea, artiștii romantici au abandonat regulile rigide ale Academiei pentru a explora profunzimea subconștientului, forța naturii și trăirile subiective. Pictura romantică se distanțează de Neoclasicism prin trei piloni fundamentali: – <i>Emoția deasupra Intellectului:</i> În timp ce David căuta claritatea morală, romanticii căutau intensitatea sentimentului (frică, pasiune, disperare). – <i>Individualismul:</i> Artistul nu mai este un simplu cronicar al virtuților cetății, ci un geniu solitar care își exprimă propria viziune interioară, adesea neînțeleasă de mase. – <i>Sublimul:</i> Spre deosebire de „frumosul” neoclasic (armonios și controlat), <i>Sublimul</i> reprezintă acea stare de uimire amestecată cu teroare în fața măreției infinite a naturii sau a necunoscutului. Artiști celebri și Opere reprezentative Caspar David Friedrich – Hoinarul deasupra mării de ceață. Friedrich este maestrul absolut al peisajului metafizic, transformând natura într-o oglindă a sufletului uman. Analiză: Vedem un bărbat cu spatele la privitor (<i>Rückenfigur</i>), privind de pe o stâncă spre un peisaj montan pierdut în ceață. Argumentare: Personajul solitar subliniază <i>individualismul</i> romantic – omul singur în fața infinitului. <i>Sublimul</i> este redat prin vastitatea peisajului care copleșește privitorul, sugerând că natura este o forță spirituală imensă, imposibil de dominat prin rațiune. Eugène Delacroix – Libertatea conducând poporul. Analiză: Opera comemorează Revoluția din iulie 1830. În centrul compoziției, o femeie (<i>Libertatea</i>) înaintea peste baricade, purtând steagul tricolor. Argumentare: Spre deosebire de calmul statuar din <i>Jurământul Horațiilor</i> , aici avem un haos controlat, plin de energie brută. <i>Emoția</i> nu mai este una sobră, ci una febrilă, de sacrificiu sângeros. Compoziția nu mai este o scenă de teatru bine luminată, ci un vârtej de fum și pasiune care invită privitorul să participe la acțiune, nu doar să o observe.

SUBIECTUL V (16 puncte)

Ideologii și stiluri

Elaborează un eseu cu tema: „Influența artei bizantine asupra evoluției picturii europene de la sfârșitul secolului al XIX-lea până la începutul secolului al XX-lea”

Te vei referi la:

– Trăsături fundamentale ale artei bizantine – analiza caracteristicilor principale, susținută de două exemple relevante de trăsături.	L	0	1	1	1	1	-	-
– Impactul asupra Renașterii timpurii – compararea manierelor de reprezentare a figurii umane și a spațiului între arta bizantină și pictura renascentistă italiană, argumentată prin două exemple de lucrări celebre.	L	0	1	1	1	1	-	-
– Influența asupra curentelor europene de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea – stabilirea modului în care elementele simbolice specifice stilului bizantin se regăsesc în aceste curente (preluate și adaptate).	L	0	1	1	1	1	-	-
– Concluzie / Reflecție asupra modului în care elementele bizantine au continuat să influențeze pictura europeană până în secolul al XX-lea, pregătind terenul pentru explorările moderne.	L	0	1	1	1	1	-	-